Följebb minden hatalomnál,
Följebb minden teremtett dolognál,
Bölcsességnél és emberi tudásnál,
Te előbb léteztél a világnál.

Följebb minden királyságnál,
Följebb minden drága ragyogásnál,
Gazdagságnál és földi kincseknél,
A Te értéked nagyobb mindennél.

Szenvedtél fönn, a keresztfán,
Azért éltél, hogy értem meghaljál.
Mint rózsaszál a sárba taposva,
Te bűnhődtél helyettem, ó Uram!

-

Mikor még semmi nem létezett
Nemzetek, népek, királyok és bölcsek
Nem volt még ember, és földi élet sem
Te akkor már szerettél engem.

Hatalmak jöttek és tűntek el
De oly csodát, mint Te senki nem tehet
A földnek kincse nem érhet fel Veled
És senki másé nem lesz már szívem.

Eljöttél, feláldoztad Magad
Szenvedtél, azért, hogy célt mutass
Helyettem meghaltál, hogy éljek
És ezért követlek bárhová.